

[Elisabeth Arnold]

Det foreliggende forslag anviser en løsningsmodel, hvorved man kan komme den slags skattetænkning eller -spekulation, kunne man kalde det, til livs.

Man kan også sige, at det er en fuldstændig regulær udnyttelse af de muligheder, der allerede findes i lovgivningen i dag, om den hensigt, der har været til stede ved det pågældende selskabs omdannelse eller ændring af dets forretningsgrundlag. Det kan vi ikke vide noget om. Vi må bare konstatere, at selskabet har handlet i tillid til gældende regler, og ud af det er der kommet noget, som ikke ser særlig smukt ud.

I teksten til det foreliggende lovforslag står der, at hvis man ikke gør noget ved det nu, vil der opstå et hul i lovgivningen. Stoppes dette ikke, er det kun et spørgsmål om tid, før vi ser en lang række spekulative virksomhedskonstruktioner organiseret som andelsselskaber med det ene formål at undgå indkomstbeskatning, når senere udlodning eller likvidation sker.

Om det kommer til at gå så galt, kan vi naturligvis ikke vide, men nu er der altså anvist en køreplan for, hvordan man kan gøre sådan noget, og så kan andre selvfølgelig få den samme gode idé og prøve at gøre ligesådan.

Derfor er det vigtigt, at vi gør noget ved det, og jeg vil gerne tilslutte mig skatteministerens tilsagn om at se på det i udvalget. Jeg vil også gerne tilsige i lighed med den konservative ordfører et hurtigt udvalgsarbejde.

Om den model, som netop er foreslået her, er den rigtige, kan jeg ikke umiddelbart gennemskue, men det er noget af det, vi skal kigge på i udvalget.

Hr. Skrumsager Skau var inde på, at andelstanken, hvis dette lovforslag blev vedtaget, ville blive ødelagt, og andelsselskaberne ville miste prestige. Jeg må sige til hr. Skrumsager Skau, at med det, der er sket her, og også noget af det, der er sket i de foregående år, har provokerende dispositioner inden for andelsbevægelsen selv været med til at lægge andelstanken for had, og det beklager vi dybt, også i Det Radikale Venstre. Vi ser gerne andelstanken bevaret og andelsselskaberne fremmet, men det må være på regulær vis, sådan at pengene bliver beskattet kun én gang, som de gør ved aktieselskaber.

Vi skal fra radikal side sige, at vi går positivt ind i udvalgsarbejdet. Vi er klar over, at der er

et problem. Vi må gøre noget, og det vil vi gerne hjælpe med.

Kofod-Svendsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti mener vi, at den rigtige holdning er at erkende et problem, men den løsningsmodel, som forslaget lægger op til, kan vi ikke se anderledes på, end at den betyder lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvad vi ikke ønsker at medvirke til. Derfor kan vi ikke tilslutte os forslaget i den foreliggende form, men vi er meget enige i de betragtninger, ministeren var inde på i sidste del af sin tale, at der her er et problem, som vi må undersøge nærmere og finde en løsning på, for vi ønsker naturligvis ikke, at gode regler kan bruges utilsigtet.

Jeg skal også sige fra CD, at CD ligesom Kristeligt Folkeparti afviser det foreliggende forslag.

Jens Thoft (SF):

Årsagen til, at vi fremsætter dette forslag, er, at andelsbevægelsen i disse år er ved at sælge arvesølvet. En andelsgeneration – hvis jeg må bruge det udtryk – er ved at realisere de værdier, som vores og deres forfædre har opbygget i fire, fem generationer. Det er kortsynet, og det er den kortsynede gevinst, som viger for den langsigtede læggen sten på sten til gavn for kommende slægter.

Dette grundlæggende kortsyn gælder ikke bare andelsbevægelsen, skal jeg skynde mig at erkende, men også en masse andre samfundsområder. Det er særlig markant for andelsbevægelsen, fordi den netop har været kendetegnet ved det længere syn.

Andelsbevægelsen er i gang med at smadre sig selv. Hvis ikke vi sætter en stopper for dette, vil store skattefrie summer blive sluppet ud til forbrug til skade for betalingsbalancen, og andelsbevægelsen vil i løbet af ganske få år være en saga blot. Det er træls, hvis man har en grundlæggende kærlighed til andelsbevægelsen som filosofi og tankegang, at den gang på gang bliver brugt til skattefiduser.

Hvem husker ikke, da Mejeriselskabet Danmark gik ud og solgte sin skattefradragsret – den havde nemlig ikke noget at bruge den til, for den betaler ikke indkomstskat – og leasede sit anlæg ud? Det er ikke en agtværdig måde at handle på for et andelsselskab.